

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Vávry a soudců JUDr. Stanislavy Illové a JUDr. Kateřiny Čuhelové ve věci žalobce **M. K.**, narozeného XXXXX, bytem v XXXXX, zastoupeného JUDr. Viktorem Kvíčalou, advokátem v Prostějově, náměstí T.G.Masaryka 18, PSČ 796 01, proti žalovanému **M. K.**, podnikateli, narozenému XXXXX, bytem a místem podnikání XXXXX, IČ XXXXX, zastoupenému JUDr. Drahomírem Krátkým, advokátem v Prostějově, Poděbradovo náměstí 8a, PSČ 796 01, **o zaplacení částky 30.000,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 10.6.2010, č. j. 5 C 192/2009-67,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v I. výroku, **p o t v r z u j e** v tomto znění:

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 30.000,- Kč s úroky z prodlení ročně ve výši 9,25 % od 16.3.2009 do 30.6.2009, ve výši 8,5 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, ve výši 8 % od 1.1.2010 do 30.6.2010, ve výši 7,75 % od 1.7.2010 do 15.5.2012, a dále od 16.5.2012 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni každého kalendářního pololetí, v němž prodlení

žalovaného trvá, zvýšené o sedm procentních bodů, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve II. výroku **m ě n í** tak, že žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17.520,- Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Viktora Kvíčaly, do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve III. výroku **p o t v r z u j e** .

IV. Žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 12.400,- Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Viktora Kvíčaly, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným rozsudkem uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 30.000,- Kč s úroky z prodlení ročně ve výši 9,25 % od 16.3.2009 do 30.6.2009, ve výši 8,5 % od 1.7.2009 do 10.6.2009 a dále od 11.6.2012 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni každého kalendářního pololetí, v němž prodlení žalovaného trvá, zvýšené o sedm procentních bodů (I. výrok). Rozhodl, že žalovaný je povinen nahradit náklady řízení: žalobci ve výši 23.520,- Kč (II. výrok) a České republice na účet Okresního soudu v Prostějově ve výši 5.656,- Kč (III. výrok).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání. Uvedl, že i přes vypracovaný znalecký posudek trvá na tom, že podpis na příjmovém pokladním dokladu je pravým podpisem žalobce a že se o padělek nejedná. Soud prvního stupně měl provést výslech účastníků řízení, čímž by vyšly najevo další skutečnosti o úhradě dlužné částky žalovaným. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil, žalobě vyhověl a žalobce zavázal nahradit žalovanému náklady řízení.

Žalobce k odvolání uvedl, že soud prvního stupně vycházel nejen ze znaleckého posudku ale i z dalších listinných důkazů. Zjištěný skutkový stav odpovídá tvrzením

žalobce. Pokud žalovaný uvedl, že dluh uhradil, jeho tvrzení vyvrací k důkazu provedený znalecký posudek. Výslech účastníků řízení se za této důkazní situace jeví jako nadbytečný. Žalobce navrhl, aby odvolací soud rozsudek potvrdil.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu napadeném odvoláním i nad rámec odvolacích námitek, a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobce se v žalobě, která byla soudu doručena dne 16.3.2009, domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud zavázal žalovaného k zaplacení částky 30.000,- Kč se zákonnými úroky z prodlení od 16.3.2009 do zaplacení. V žalobě uvedl, že žalovaný požádal živnostenský úřad o vydání koncesní listiny pro předmět podnikání, v němž sám podmínky pro udělení koncese nesplňoval a musel mít odpovědného zástupce. Účastníci proto uzavřeli dne 4.9.2006 smlouvu, podle níž se žalobce stal odpovědným zástupcem žalovaného a rozhodnutím živnostenského úřadu ze dne 9.10.2006 byla žalovanému udělena koncesní listina. Žalobce vykonával funkci odpovědného zástupce až do 24.10.2008, za což mu náleží ve smlouvě sjednaná odměna ve výši 60.000,- Kč. Zatímco za první rok byla žalobci odměna ve výši 30.000,- Kč zaplacená, za druhý rok (za dobu od 13.10.2007 do 24.10.2008) mu nic z částky 30.000,- Kč nezaplatil. Žalovaný k žalobě uvedl, že částku 30.000,- Kč za výkon funkce odpovědného zástupce od 13.10.2007 do 24.10.2007 žalobci zaplatil dne 3.9.2007, o čemž svědčí příjmový pokladní doklad vystavený žalobcem z téhož dne. Soud prvního stupně rozhodl ve věci napadeným rozsudkem, v jehož odůvodnění uvedl, že účastníci řízení uzavřeli dne 4.9.2006 smlouvu, v níž se žalobce zavázal pro žalovaného vykonávat funkci odpovědného zástupce a žalovaný se zavázal za výkon této funkce žalobci zaplatit odměnu ve výši 2.500,- Kč měsíčně. Žalobce byl jako odpovědný zástupce žalovaného zapsán v živnostenském rejstříku od 12.10.2006 do 24.10.2008. Žalobce dostal od žalovaného podle smlouvy zaplacenou odměnu za výkon funkce od 12.10.2006 do 12.10.2007 ve výši 30.000,- Kč. Mezi účastníky řízení bylo sporné, zda žalovaný žalobci zaplatil dohodnutou odměnu ve výši 30.000,- Kč za výkon funkce odpovědného zástupce za dobu od 13.10.2007 do 24.10.2008. Žalovaný své tvrzení o úhradě odměny prokazoval listinou označenou příjmový-výdajový pokladní doklad č. 392007 ze dne 3.9.2007. Žalobce uvedl, že podpis na této listině není jeho podpisem. Znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, č. 45/09 bylo prokázáno, že sporný podpis „K.“ v části „Přijal“ na originálu příjmového-výdajového pokladního dokladu č. 39/2007 ze dne 3.9.2007 není pravým podpisem žalobce, nýbrž že jde o padělek. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný neprokázal svá tvrzení o úhradě odměny žalobci za výkon funkce odpovědného zástupce za dobu od 13.10.2007 do 24.10.2008 ve výši 30.000,- Kč, a proto žalobě vyhověl. Dlužnou částku je žalovaný povinen zaplatit spolu s úroky z prodlení podle ustanovení § 517

odst. 1, 2 občanského zákoníku ve výši odpovídající nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ode dne podání žaloby (16.3.2009), kdy se žalovaný nejpozději ocitl v prodlení s úhradou dlužné částky. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. V řízení neúspěšnému žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 23.520,- Kč, které mu vznikly zaplacením soudního poplatku (1.200,- Kč), složením zálohy na zpracování znaleckého posudku (6.000,- Kč), na odměně advokáta (12.400,- Kč), na náhradě hotových výdajů (1.200,- Kč) a na náhradě za daň z přidané hodnoty (2.720,- Kč). O náhradě nákladů řízení státu bylo rozhodnuto podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. Ve věci neúspěšnému žalovanému byla uložena povinnost nahradit České republice, Okresnímu soudu v Prostějově, státem zaplacené znalečné ve výši 5.656,-Kč.

Odvolací soud podle ustanovení § 213 odst. 2 o.s.ř. zopakoval dokazování sdělením obsahu listin: *Smlouvy o odpovědném zástupci* ze dne 4.9.2006, Rozhodnutí Městského úřadu Konice ze dne 9.10.2006, č.j. ŽIV 594/2006 Opl, *Příjmovým pokladním dokladem* č. 492006 ze dne 4.9.2006, *Příjmovým pokladním dokladem* č. 392007 ze dne 3.9.2007, znaleckým posudkem Mgr. Ivany Krátké č. 45/09 ze dne 2.4.2010. Poté se ztotožnil se skutkovými závěry soudu prvního stupně.

Mezi účastníky byla uzavřena, s ohledem na jejich písemnou dohodu podle ustanovení § 262 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku, nepojmenovaná smlouva podle ustanovení § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Žalobce na základě smlouvy vykonával pro žalovaného od 12.10.2006 do 24.10.2008 funkci odpovědného zástupce podle příslušných ustanovení zákona o živnostenském podnikání, žalovaný se zavázal zaplatit mu za tuto činnost sjednanou odměnu ve výši 2.500,- Kč měsíčně, celkem za celou dobu výkonu funkce 60.000,- Kč. Z této částky již žalobci dne 4.9.2006 zaplatil 30.000,- Kč.

To ani nebylo mezi účastníky sporné. Sporné bylo, zda žalovaný zaplatil žalobci i zbývajících 30.000,- Kč. Žalovaný tvrdil, že tak učinil dne 3.9.2007, o čemž svědčí příjmový pokladní doklad vystavený žalobcem téhož dne, který předložil k důkazu. Žalobce zpochybnil pravost této soukromé listiny (§ 134 o.s.ř.), když namítal, že ji nikdy nevystavil ani nepodepsal.

Ve věci byl proto vypracován a proveden k důkazu znalecký posudek z oboru písmoznalectví, ruční písmo, č. 45/09 ze dne 2.4.2010, Mgr. Ivany Krátké, jehož závěr jednoznačně vyloučil, že by podpis na žalovaným předložené kvitanci byl pravým podpisem žalobce.

Žalovaný v řízení před soudem prvního stupně ani v řízení odvolacím nevznesl žádné námitky či připomínky ke znaleckému posudku. Setrval pouze na tvrzení, že dluh uhradil. Další důkazy k prokázání svých tvrzení mimo výslechu účastníků

nenavrhl. Z jednání odvolacího soudu se omluvil a souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Podle ustanovení § 131 odst. 1 o.s.ř., důkaz výsledkem účastníků může soud nařídit, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak a jestliže s tím souhlasí účastník, který má být vyslechnut; to neplatí v řízeních uvedených v § 120 odst. 2 a v řízení o rozvod manželství nebo v řízení o zrušení, neplatnosti nebo neexistenci partnerství.

Výslech účastníka je třeba přesně a důsledně odlišovat od tvrzení účastníka, Výslech účastníka řízení jako každý jiný důkazní prostředek slouží k tomu, aby jeho provedením byl soud přesvědčen o pravdivosti skutkových tvrzení, která hodlá účastník dokazovat. Důkaz výsledkem účastníka řízení na druhé straně není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech. Provedení důkazu výsledkem účastníka řízení proto předpokládá, že potřebná tvrzení již byla přednesena a že jeho prostřednictvím mají být prokázána. Má-li se soud rozhodnout, zda účastníka k důkazu vyslechně, musí především přesně vědět, jaké skutečnosti mají být tímto důkazem prokázány. Při správném postupu soudu proto nepřichází v úvahu, aby teprve vlastním výslechem účastníka byla doplňována neúplná či chybějící skutková tvrzení.

Jestliže žalovaný navrhoval, aby byl proveden výslech účastníků řízení, *čímž by vyšly najevo další skutečnosti o úhradě dlužné částky žalovaným*, jeho postup nebyl s ohledem na rozbor podaný k citovanému ustanovení správný. Žalovaný pochybil, neuvedl-li jaké skutečnosti mají být navrhovanými důkazy prokázány a chtěl-li jimi jen doplňovat svá neúplná tvrzení, a proto soud navrhované důkazy neprovedl.

Odvolací soud stejně jako soud prvního stupně vycházel ze znaleckého posudku, podle něhož žalobce příjmový pokladní doklad nepodepsal. Text na listině byl (kromě samotného napodobeného podpisu) vypsán do formuláře psacím strojem, a tak v řízení nebylo prokázáno, že by žalobce tuto listinu vystavil a že by potvrdil převzetí částky 30.000,- Kč na zaplacení žalovaného závazku. Soud prvního stupně žalobě správně vyhověl, když žalobce zavázal k zaplacení žalované částky 30.000,- Kč s příslušenstvím, úroků z prodlení v zákonné výši (§ 369 odst. 1 obchodního zákoníku, § 517 odst. 2 občanského zákoníku, § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb.) od podání žaloby do zaplacení.

Vzhledem k uvedenému odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku, jímž bylo žalobě vyhověno, podle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrdil.

Soud prvního stupně pochybil, když znalečné ve výši 5.656,- Kč, přiznané usnesením ze dne 6.5.2011, č. j. 5 C 192/2009-55, likvidoval z rozpočtových prostředků soudu a nikoli ze zálohy, která k tomu účelu byla žalobcem složena. Za této situace není možné uložit žalovanému, který byl v řízení neúspěšný, aby jako

vzniklý náklad řízení žalobci poskytnutou zálohu zaplatil, nýbrž je třeba nepoužitou zálohu žalobci vrátit.

Odvolací soud proto změnil rozhodnutí soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci pouze náklady řízení vzniklé zaplacením soudního poplatku ve výši 1.200,- Kč a zastoupením advokátem ve výši 16.320,- Kč (paušální odměna 12.400,- Kč podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění platném do 29.2.2012, 4 režijní paušály po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za daň z přidané hodnoty 2.720,- Kč podle § 137 odst. 1 a 3 o.s.ř.).

Rozhodnutí učiněné podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. o povinnosti v řízení neúspěšného žalovaného nahradit státu náklady řízení, vzniklé zaplacením znalečného ve výši 5.656,- Kč, je v návaznosti na nepatřičné rozhodnutí o výplatě znalečného z rozpočtových prostředků správné, a proto bylo odvolacím soudem podle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrzeno.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. V řízení neúspěšný žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, které mu vznikly zastoupením advokátem ve výši 16.942,- Kč (paušální odměna 12.400,- Kč podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění platném do 29.2.2012, 2 režijní paušály po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za ztrátu času stráveného cestou na jednání soudu, 4 i započaté půlhodiny po 100,- Kč podle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za daň z přidané hodnoty 2.680,- Kč podle § 137 odst. 1 a 3 o.s.ř., cestovné 862,- Kč za 130 km jízdy na jednání soudu z Prostějova do Brna a zpět osobním automobilem HONDA CR-V, registrační značky XXXXX, při spotřebě benzínu 10,4/6,7/8,1 l/100 km, jeho ceně 34,90 Kč/l a sazbě náhrady 3,70 Kč/km podle zákona č. 262/2006 Sb. a vyhlášky č. 429/2011 Sb.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Brně dne 15. května 2012

Za správnost vyhotovení:
Jana Zbořilová

JUDr. Jiří Vávra, v. r.
předseda senátu